

mest var betydningsløst. Al Art Frygt for, at dette skulde kunne hindre den kommercielle Udbydelse, havde vi søgt at fjerne derved, at det kun var danske Mænd, Konsortiet, der overhovedet skulde give noget, men det er altsaa ikke lykkedes os at faa denne Bestemmelse medtagen. Vi have ikke faaet anden pengelig Fordel for Statskassen end Regelen om Reservefonden og saa de 100,000 Francs, som i Virkeligheden ere Vederlaget for St. Thomas' Havns Overgang til Frihavn.

Paa den anden Side ere vi blevne imødekommne, saa vidt det overhovedet er muligt, paa Kravene om Garanti og Sikkerhed overfor Fremtiden. Saa staar det radikale Parti altsaa saaledes, at vi fra Begyndelsen have lagt Ansvaret og vedvarende lægge Ansvaret for Grundlaget over paa Finansministeren. Vi tage ikke nogen Del af dette Ansvar, men vi have, ligeledes fra Begyndelsen af, erklæret os villige til, dersom det var muligt paa dette Grundlag at naa til en forsvarlig Koncession, at gaa med til at give den. Det gjorde vi i det Haab at skabe Staten i alle Tilfælde nogen økonomisk Gavn og Overhøjhed og nogen Garanti, og vi gjorde det særlig i det Haab, at Rigsdagen af 1912 derved kunde blive befriet for det Skær af manglende Forudseenhed og delvis ogsaa for det Skær af at opgive velbegrundede Rettigheder for Staten, som det oprindelige Koncessionsudkast efter vor Mening gav Anledning til at befrygte. Nu er det vort Haab, at den Resignation, vi vise, og den Tillid, vi sammen med den øvrige Rigsdag vise Konsortiet, maa bære Frugt, ikke blot saadan, at St. Thomas' omfattende Chancer blive udnyttede, men ogsaa saaledes, at Staten sluttelig, naar Koncessionstiden er udløben, ikke kommer til at staa brøstholden. Vi have ikke betragtet os som forpligtede til hverken at være eller agere blinde for de Betæneligheder, der er ved at yde en Koncession af saa omfattende Karakter til et enkelt Konsortium under de givne Vilkaar, men vi have sluttelig staaet overfor dette, at vi heller ikke mente at kunne paatage os Ansvaret for, at Sagen, naar den endelig gik fra Rigsdagen, kom til at gaa herfra med et saa lille Stemmetal, som den gjorde forrige Gang, da vi dog væsentlig; naar alt kommer til alt, mene det forsvarligt at stemme for, hvad der foreligger, efter at vi have lagt Ansvaret for Grundlaget der, hvor det hører hen, nemlig paa Finansministeren.

Med disse Ord skal jeg altsaa tilraade mine Meningsfæller her i Tinget at

stemme for dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Sigvald Olsen: De Ændringer, der ere foretagne i Lovforslaget af det andet høje Ting, ere af ret uvæsentlig Karakter. Jeg erkender, at den ene Ændring om, at der ved en eventuel Overdragelse til Staten skal ydes Overdrageren Dækning af Reservefonden for det, han maatte mangle i det fulde Udbytte af den i Foretagendet indestaaende Kapital, er en lille Forbedring. At Koncessionen er given Koncessionsøgerne paa et langt Aaremaal, skyldes nærmest det andet Ting. Vi kunne af de Grunde, jeg har omtalt ved første og tredie Behandling her i Tinget, ikke give Lovforslaget vor Tilslutning. Jeg erkender den Dygtighed og Energi, hvormed denne Sag er ført frem fra Koncessionsøgerens Side, og jeg erkender det saa meget mere, som den ledende Mand blandt disse, Etatsraad Andersen, gentagende Gange har hævdet, saavel i sin Skrivelser som ogsaa under Konferencen med Udvalget, at det heldigste vilde være, om Staten blev delagtig i Udførelsen af St. Thomas' Havns Udvidelse og de dermed i Forbindelse staaende Planer. Det har ikke været muligt at faa skaffet Ørenlyd for den Side af Sagen hos den højtærede Finansminister, og det ærede Flertal har ment det rigtigst at følge ham. Naar vi derfor maa fastholde vort Standpunkt og stemme imod Lovforslaget, er det ikke, fordi vi ikke erkende, at der i denne Sag er gjort et overordentlig godt og dygtigt forberedende Arbejde af Koncessionssøgerne. Vi beklage, at det ikke har vundet Ministerens Bifald at gaa den Vej, som Koncessionsøgerne mente var den rigtigste, nemlig at Staten blev Parthaver i Sagen. Da det ikke har været muligt, kunne vi, som sagt, ikke give Lovforslaget vor Tilslutning, saa meget mindre, som der ikke har været Tale om at gaa til et kortere Aaremaal eller at sikre Staten eller Øerne — det kommer i denne Forbindelse ud paa eet — nogen som helst Indtægt af Udvidelsen og den gode Forretning, som det forhaabentlig i Tiden vil blive.

Til Trods for at vi ville stemme imod Lovforslaget, vil jeg ikke undlade at udtale Ønsket om, at de Mænd, der have sat sig i Spidsen for denne Sag, og som — det er min Opfattelse, og jeg tror at turde sige, at det ogsaa er mit Partis Opfattelse — i dette maaske ret enestaaende Tilfælde have gjort det med det Grundsyn, at det i første Linie var dem om at gøre